

Сарадницима Одељења за спољне црквене послове додељене Патријаршијске награде

На дан 25. јула 2021. године, у 5. недељи после Педесетнице, председавајући Одељења за спољне црквене послове Московске Патријаршије митрополит волоколамски Иларион служио је Литургију у московској цркви посвећеној Богородичиној икони „Свих жалосних радост“ у улици Бољшаја Ординка.

Архипастиру је саслуживало свештенство храма.

Током Литургије одговарао је Московски синодални хор којим руководи заслужни уметник Русије А. А. Пузакова.

На сугубој јектенији узнете су молитве за престанак коронавирусне инфекције.

После сугубе јектеније митрополит Иларион узнео је молитву против заразних болести.

На крају Литургије, у име свештенства и парохијана цркве посвећене Богородичиној икони „Свих жалосних радост“, игуман Филарет (Тамбовски) честитао је митрополиту Илариону рођендан, који је архијереј прославио дан раније.

Председавајући Одељења за спољне црквене послове Московске Патријаршије митрополит волоколамски Иларион одговорио је:

„Драги оци, драга браћо и сестре!

Искрено вам честитам празник, срећна вам света недеља!

Оче Филарете, хвала Вам на лепим речима упућеним мени и Одељењу за спољне црквене послове Московске Патријаршије.

Веома често, када људи чују или читају о пословима запослених у Одељењу, не схватају у потпуности мисију и одговорност која је поверена онима који раде у овој синодалној институцији, јер је Одељење за спољне црквене послове црквена институција позвана да, како често кажем, чува свете границе наше Цркве.

Шта то значи? Можда нису сви потпуно свесни зашто границе треба чувати. Ради се о томе да, ако нашој Цркви у Русији не прете спољни напади, онда нашој Цркви у Украјини и другим земљама прете спољне силе које желе да ослабе Цркву, да је распарчају на неколико Цркава, да униште историјско јединство створено између делова Руске Православне Цркве. Због тога је Цариградски Патријарх изазвао раскол у Православљу. И, ако је раније тај раскол постојао само у Украјини, сада постоји и у другим земљама. Како Цариградски Патријарх постиже своје циљеве, тако се раскол продубљује.

Наравно да спољне границе наше Цркве не чува само Одељење за спољне црквене послове. Чува их цела Црква. Кад сам у иностранству често ме питају зашто не желимо да дамо аутокефалност Украјинској Цркви? Најзад, Украјинска Црква је независна, велика, а Украјина – независна држава. Шта је лоше у томе ако Украјинска Црква постане аутокефална?

Нема ништа лоше у томе. Као што нема ничег лошег у чињеници да је Руска Православна Црква аутокефална, иако је некада била део Цариградске Патријаршије. Али аутокефалност, односно потпуна црквена независност представља оно што мора потећи од воље црквеног народа. А ми то не видимо у Украјини. Видимо само да расколници и авантуристи користе тему аутокефалности, како би још више посвађали Русију и Украјину на политичком, а, истовремено, на црквеном нивоу.

Црквени народ у својој пуноћи, свештенство, хијерархија Украјинске Православне Цркве не желе да се одвоје од Руске Православне Цркве. То је врло јасно, јавно и више пута изразила Украјинска Православна Црква, укључујући и на Архијерејском Заседању одржаном пре више од годину дана. Иако је Украјинска Православна Црква под колосалним притиском политичара и спољних сила, она чува ово јединство и свим снагама жели да га задржи у будућности.

Да ли у овој ситуацији можемо или морамо разговарати о аутокефалности, коју нико од нас не тражи, а коју нико у Украјини не жели, осим, као што рекох, расколника и авантуриста? Наравно да не. И зато ћемо чувати наше јединство које датира пре више од 1000 година, када је свети равноапостолни кнез Владимир крстио Русију, и то не било где – не на Волги, Оки, Иртишу, него на Дњепру – управо тамо одакле је потекло руско хришћанство и одакле се ширило по целој Великој Русији.

Цела Црква чува црквено јединство, а Одељење за спољне црквене послове позвано је да помогне Патријарху и Светом Синоду да јачамо наше спољне границе, како би одбацили сва задирања и објаснили спољном свету зашто нам је толико важно наше унутрашње црквено јединство.

Спремни смо да ступимо у дијалог са свим људима добре воље, независно од њихове религије. Комуницирамо са католицима, протестантима, муслиманима, Јеврејима и људима који су генерално далеко од религије, неверујућим, како бисмо објаснили суштину православне вере и зашто је толико ценимо. Комуницирамо не да бисмо постигли неке компромисе, не да бисмо, како мисле неки зли људи, нарушили чистоту православне вере, већ, напротив, да бисмо сачували ту чистоту, проповедали ближњима и другима да је спасење у Једној Светој Саборној и Апостолској Цркви. А за нас, православне хришћане, нема сумње да је Једна Света Саборна и Апостолска Црква Православна Црква. Овим послом се много бавимо и наставићемо да се бавимо под вођством Најсветијег Патријарха и Светог Синода.

Ове године се обележава 75 година постојања Одељења за спољне црквене послове. Настао је 1946. године, одмах после рата, када је Црква тек почела да се опоравља од дводеценијских најсуровијих прогона и војних разарања.

Јуче, на дан свог 55. рођендана, уручио сам Патријаршијске награде оним сарадницима ОСЦП-а, који поседују свештенички чин, и који недељом служе у својим парохијама. А данас бих желео да, према упутствима Његове Светости Патријарха, уручим Патријаршијске награде осталим сарадницима ОСЦП-а који не поседују свештенички чин, и зато су могли да буду данас овде, на нашој недељној служби“.

Затим је митрополит Иларион уручио Патријаршијске награде запосленима који су се нарочито истакли у раду Одељења за спољне црквене послове.

Орден Светог Сергија Радоњешког (III степена) додељује се З. П. Самсонкиној, управници архиве ОСЦП-а.

Орденом преподобног Серафима Саровског (III степена) награђује се Н. В. Соломатина, главни рачуновођа ОСЦП-а.

Орден преподобне Јефросиње московске (III степена) додељује се Е. С. Сперанској, консултанту ОСЦП-а.

Медаљама кнеза Данила московског награђени су: М. В. Первушин, руководилац Сектора за публикације, М. Б. Нељубова, сарадник Секретаријата за међухришћанске односе ОСЦП-а, А. Ј. Хошев, сарадник Секретаријата за међуправославне односе ОСЦП-а и В. А. Кузнецов, референт ОСЦП-а.

Медаљама равноапостолне кнегиње Олге награђени су: Е. Л. Писицина, рачуновођа ОСЦП-а, Н. В. Заходјакина, помоћник заменика председавајућег ОСЦП-а и Н. А. Бубенцова, сарадник Сектора за информисање ОСЦП-а.

М. Ф. Зиновјев, сарадник ОСЦП-а, добио је Патријаршијску грамату.

Дан раније, 24. јула 2021. године, по завршетку Свете литургије у цркви посвећеној чудотворцима – мученику и исповеднику Михаилу, кнезу черниговском, и његовом бољару Теодору, која је део комплекса черниговског Патријаршијског подворја, митрополит Иларион уручио је Патријаршијске награде сарадницима ОСЦП-а који поседују свештенички чин поводом 75. годишњице постојања Одељења за спољне црквене послове.

Протојереј Игор Јакимчук, секретар ОСЦП-а за међуправославне односе, одликован је Орденом кнеза Данила московског (III степена).

Игуман Теофан (Лукјанов), шеф Сектора за протокол ОСЦП-а, одликован је Орденом преподобног Серафима Саровског (III степена).

Медаље захвалности Патријарх је доделио протојереју Сергеју Звонарјову, секретару за послове у иностранству ОСЦП-а, јеромонаху Стефану Игумнову, секретару ОСЦП-а за међухришћанске односе, и свештенику Дмитрију Сафонову, секретару ОСЦП-а за међурелигијске односе.

Медаље кнеза Данила московског добили су: свештеник Анатолиј Чурјаков, сарадник ОСЦП-а, свештеник Александар Карзан, секретар председавајућег ОСЦП-а, свештеник Илија Косих, шеф Сектора за комуникацију ОСЦП-а и ђакон Фјодор Шуљга, сарадник ОСЦП-а.

Монахиња Јулијанија (Захарова), руководилац канцеларије ОСЦП-а, одликована је медаљом преподобне Јефросиње московске.

Као признање за напоран рад за добро Цркве, јеромонах Кирил (Перегудин), сарадник ОСЦП-а, и свештеник Александар Јершов, помоћник председавајућег ОСЦП-а, добили су Патријаршијске грамате.

Сектор за информисање ОСЦП-а